

מ"ת 10283/04/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 10283-04-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
תיק חיצוני: 154024/2022

בפני	כבוד השופט ראמי נ. נאסר
מבקשת:	מדינת ישראל
נגד	
משיב:	פלוני (עציר)

החלטה

1. נגד המשיב הוגש ביום 06/04/2022 כתב אישום, אשר מייחס לו עבירות של: **תקיפה הגורמת חבלה ממש, בן זוג** - עבירה לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין; **תקיפת סתם של בן זוג** - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; **איומים** (2 עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

2. **בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.**

3. על-פי כתב האישום ביום 22/03/2022, בשעה 17:50 או בסמוך לכך, ובמהלך ויכוח בין המשיב למתלוננת בבית, השליך המשיב לרצפה לחם שאחז בידו, יצא מהבית ונכנס לרכב מסוג סקודה ומיד יצאה המתלוננת בעקבותיו לרכב. בנסיבות אלה החל המשיב לקלל ולצעוק, ירד מהרכב ותקף את המתלוננת באמצעות רגלו בכתף שלה. בתגובה יצאה המתלוננת מהרכב והמשיב נסע ברכב. עם שובו של המשיב לבית הוא אסף את חפציו ומיד יצאה המתלוננת מהבית ואז המשיב רץ אחריה והתיישב ליד המתלוננת ברכב ואז תקף אותה באופן שתפס אותה בצווארה ובחולצתה וגרם לקריעתה. בהמשך ובעוד המשיב מקלל את המתלוננת, הוא איים עליה כי ירצח אותה. המתלוננת הגיבה לאיומים ואז רדף המשיב אחריה ותקף אותה בשירותים בתוך הבית באופן שתפס אותה משערות ראשה, כל זאת בנוכחות צד ג'. מאוחר יותר, ולאחר שיצא המשיב מהבית וחזר אליו תקף פעם נוספת את המתלוננת ואיים עליה שוב. בשלב זה יצא המשיב מהבית לאחר שהודיעה לו המתלוננת כי בכוונתה להתקשר למשטרה.

4. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, תקיפה סתם של בן

זוג, ושתי עבירות של איומים .

5. בדיון שהתקיים בפני ביום 13/04/2022 ולאחר שהסכימה ההגנה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, קבעתי כי יש להקדים ולהורות על זימון תסקיר מעצר לבחינת נסיבותיו האישיות של המשיב וחלופת מעצר וקבעתי דיון המשך.

6. ביום 09/05/2022, הוגש תסקיר מעצר של שירות המבחן למבוגרים. התסקיר פירט את נסיבותיו האישיות של המשיב, הרקע שלו, תפקודו, ותנאיו במעצר. כמו כן פירט התסקיר הערכת הסיכון ובחן את החלופה המוצעת.

7. בהתאם לתסקיר שירות המבחן, המשיב סיים 9 שנות לימודים עם הישגי לימודים נמוכים ומוטיבציה נמוכה ללמוד. עם סיום לימודיו עבד המשיב בעבודות מזדמנות ובהמשך עבר לעבוד ולגור בתל-אביב. כשנתיים לאחר מכן חזר המשיב לצפון ועבד בעבודות שונות ומזדמנות.

המשיב תיאר גדילתו בסביבה משפחתית מורכבת בה שררה אווירה מתוחה וסוערת ואף בלטה אלימות זוגית בין הוריו, כל זאת בשל צריכה מופרזת של אביו באלכוהול. בשל כך, יצא המשיב עם אמו מהבית למסגרת חוץ ביתית. בתקופת שהייתו של המשיב בפנימייה הוא חווה תחושת בדידות, נטישה, ותלישות מסביבתו ובשל כך בלטו אצלו בעיות התנהגותיות וקשיי קבלה של כללים וחוקים. בהמשך ולאור התנהגותו החריגה הוא הוצא מהפנימייה. באותה תקופה ומשלא קיבל יחס חם מאביו, חבר הוא לאוכלוסיות שוליות והתחיל לצרוך סמים מסוג קנבואידים ואלכוהול והחלה מעורבותו בעבריינות.

בשנת 2009 הוא נישא לראשונה ובהמשך החל לרצות את מאסרו הראשון כאשר במהלך ריצוי מאסרו הראשון נולדו לו שני ילדים. בשנת 2015 הוא התגרש מאשתו הראשונה לאור ריצוי עונש מאסר נוסף. המשיב ציין כי במהלך ריצוי מאסרו השני השתתף הוא בטיפול במסגרת קבוצות לשליטה בכעסים וקבוצות טיפוליות נוספות.

בשנת 2021 השתחרר המשיב ממאסרו וחזר למעורבות עם אוכלוסייה שולית, וכן לצריכת חומרים ממכרים ונתמך למחייתו על ידי בני משפחתו.

בחודש אפריל 2021 התחתן המשיב בפעם השנייה עם המתלוננת. מספר חודשים לאחר מכן הוא נפגע באירוע ירי ע"י אלמונים והיה מרותק לכיסא גלגלים במשך חודשים.

אשר למערכת היחסים עם המתלוננת, עולה כי המערכת התאפיינה במורכבות ומתיחות מתחילתה על רקע קשייהם של בני הזוג לשלוט בכעסים.

המשיב נהג באלימות פיזית כלפי המתלוננת לעיתים רחוקות, ובעתות של משבר ומצוקה. בשיחה שהתקיימה עם המתלוננת מסרה האחרונה כי היא חשה חרטה ואשמה ביחס להגשת תלונה נגד המשיב וכי אינה חשה מאוימת או מפחדת ממנו ואף מעוניינת לבטל את התלונה. היא תיארה את הרצון לחדש את הזוגיות עם המשיב לאחר שחרורו ממעצר.

יחד עם זאת, שירות המבחן ציין כי המתלוננת אינה מצליחה לזהות מצבי סיכון ואינה מודעת לבעייתיות של מערכת הזוגיות עם המשיב, כך שהיא פועלת מתוך צורך שלה לזוגיות ולקשר ללא הפעלת שיקול דעת ביחס לסיכונים האפשריים.

המשיב מצידו שלל כל התנהגות אלימה או פוגענית או מאיימת כלפי המתלוננת, אך הכיר באלימות הדדית מילולית ביניהם. המשיב מסר כי הוא מעוניין לנתק את הקשר עם המתלוננת. אם כי ההתרשמות היתה כי הוא מתקשה להיפרד ממנה רגשית.

אשר לרקע בעבריינות נרשם כי לחובתו של המשיב שש הרשעות פליליות בין שנים 2008 עד 2022 בגין עבירות שונות של סמים, שוד ואלימות, כאשר הוא ריצה שני מאסרים בפועל במשך תקופות ממושכות. כמו כן, נרשם כי קיים לחובתו של המשיב מאסר על תנאי בן 5 חודשים בר הפעלה בגין עבירות האיומים.

בהתייחס למצבו הנוכחי ותפקודו של המשיב בתנאי המעצר, נכתב כי המשיב חש מצוקה גדולה על רקע מעצרו, ומתקשה לקבל את עובדת שהותו בבית מעצר, אך הוא מצליח להתמודד בצורה סבירה עם תנאי מעצרו.

באשר למידת הסיכון, נכתב כי המשיב גדל בסביבה מורכבת ובלתי יציבה וחווה ילדות קשה. המשיב נחשף למודל הורי לקוי שכלל אלימות קשה כלפי אמו ובהמשך אימץ המשיב לעצמו אורח חיים עם דפוסים עברייניים מושרשים ומעורבות עמוקה עם אוכלוסיות שוליות תוך כדי צריכה של חומרים ממכרים. בנוסף הוא ריצה כאמור שני עונשי מאסר ממושכים, המשיב מתקשה להכיר בהתנהגות פוגענית כלפי המתלוננת ונטה לצמצם את חומרת התנהלותו ותגובותיו, ולאור זאת ההערכה של שירות המבחן הייתה כי קיימת סבירות גבוהה של הישנות התנהגות פוגענית ואלימה כלפי המתלוננת ולהתנהגות פורצת גבולות החוק.

התסקיר התייחס גם למסגרת הפיקוח המוצעת לאחר ששמע את המפקחים המוצעים וקבע כי המפקחים המוצעים מבטאים עמדות ביקורתיות ביחס למתלוננת ולהתנהלותה בדרך כלל ומתקשים לייחס למשיב כל התנהלות בעייתית כך שהמפקחים יתקשו לזהות מצבי סיכון אפשריים עתידיים ובכך יתקשו להפחית סיכון להישנות התנהגות דומה מצידו בעתיד. בנוסף לאמור נכתב, כי המפקחים מבטאים עמדות מתירניות ומקלות ביחס לצריכת חומרים ממכרים והדבר מעלה סיכון אצל המשיב להישנות ולצורך חומרים ממכרים.

לאור ההתרשמות השלילית מהמפקחים ולאור ההתרשמות מקיומה של רמת סיכון גבוהה מצידו של המשיב, לא הומלץ על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת.

8. בעניינו, ולאור עמדת ההגנה, קבעתי כאמור קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר, אך כידוע גם בהינתן ראיות לכאורה ועילת מעצר על בית המשפט לבדוק שמא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירות המשיב פחותה, ובשל כך הוריתי על הגשת תסקיר.

9. ודוק, נקודת המבט של השופט, המכריע בשאלת המעצר עד תום ההליכים, היא כוללת. יש לזכור, חירותו של הנאשם היא הערך המרכזי שחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו מגן עליו, אשר המעצר עד תום ההליכים פוגע בו. פגיעה זו בחירות היא חמורה ביותר, שכן הנאשם הוא בחזקת זכאי. יחד עם זאת, ככל שבית המשפט קובע קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ומוצא כי אין מקום לחלופת מעצר, עליו להורות על מעצר עד תום ההליכים במסגרת ההליך העיקרי.

10. לענין חלופת המעצר, בית המשפט מצווה תמיד לבחון קיומה של חלופה למעצרו של המשיב, אשר יהא בה כדי להשיג את התכלית העומדת ביסוד עילת המעצר ויחד עם זאת, חומריתה תהיה פחותה מהמעצר, וכפי שציין כב' הנשיא א' ברק בדנ"פ 2316/95 עימאד גנימאת נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(4) 589 (1995): "יש לבחון כל מקרה לגופו ותוך חיפוש בשבע עיניים אחר חלופת מעצר, ואם נמצאה חלופה הולמת מתחייב לעשות בה שימוש".

11. בדיקה זו תיעשה בכל מקרה ומקרה על פי נסיבותיו האינדיווידואליות. בבש"פ 7195/98 שלמה אלבז נ. מ"י (24.11.1998) נקבע כי: "את התשובות לשאלות אם הנאשם מסוכן והאם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו יכול בית המשפט למצוא בתוך שתי מערכות עובדות המושתתות על הראיות שהובאו בשלב זה: הראשונה - המעשה, השניה - העושה, דהיינו, עלינו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמן שהנאשם עלול לחזור על המעשה, או לעשות מעשה דומה, בדרך כלל או נוכח צירוף מסוים של נסיבות. בשלב הבא עליו לבדוק אם מעידה אישיותו של הנאשם כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, על כך שהוא עלול לחזור על המעשה".

12. אשר להמלצת שירות המבחן, הרי בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון כאשר תסקיר שירות המבחן בא בהמלצה שלילית, נדרשים טעמים מיוחדים וכבדי משקל כדי לסטות מהמלצה זו, ודברים אלו מקבלים משנה תוקף בתיקי אלימות במשפחה.

13. בפסיקה העוסקת בעבירות אלימות במשפחה אף נקבע כי נוכח מאפייניהן הייחודיים של עבירות אלה, מתקיימת חזקה הפוכה לפיה הכלל הוא מעצר, למעט בהתקיים נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן (בש"פ 1315/04 נמיר נ' מדינת ישראל (23.2.2004); בש"פ 7848/10 פלוני נ' מדינת ישראל (02.11.2010); בש"פ 1751/17 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.2017)). עוד נקבע כי עבירות אלימות במשפחה מאופיינות בהתפרצויות זעם בלתי נשלטות ומשכך חלופות מעצר, ככלל, לא יצליחו לאיין את המסוכנות הנשקפת מהנאשמים בעבירות אלה (בש"פ 7626/06 פלוני נ' מדינת

ישראל (27.9.2006).

14. הסניגור טוען, כי בעניינו מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות סטייה מן הכלל שהוזכר, וביקש לעבות את החלופה המוצעת בפיקוח אלקטרוני, ואף העלה את האפשרות של הצגת חלופה נוספת, ועל כן ביקש הוא הגשת תסקיר משלים.

15. מנגד, טענה נציגת המבקשת כי יש לקבל את הבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, וכי בכל מקרה לא הוצגה חלופה אחרת ואין מקום לקבלת תסקיר משלים.

16. עיון בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המשיב מעלה **תמונה מדאיגה מאוד**. שירות המבחן התרשם מהמשיב כבעל קשיים בוויסות דחפים ורגשות, וכי יש לו קושי בהתמודדות עם מצבים רגשיים מורכבים ובהפנמת גבולות. בכל הנוגע למערכת היחסים עם המתלוננת הרושם הוא לחשש ולסכנה ואי יכולת לקבל את הפרדה. בכל הנוגע לחלופה שהוצגה בפני שירות המבחן - מדובר בחלופה שאינה מספקת.

17. למקרא דברים אלה שנכתבו בתסקיר שירות המבחן, אין מקום להורות על שחרור של המשיב לחלופת מעצר. במקרה דנן נשקף סיכון גבוה כלפי המתלוננת הנובע מהמשיב עצמו וממאפייני אישיותו, אשר מצדיק לכשעצמו מסקנה שאין ביכולתה של החלופה שהוצעה לאיין סיכון זה.

18. בעניינו אמנם מדובר בחשוד שהואר בחור צעיר, אלא שיש לו עבר עשיר, ואף מאסר בר הפעלה בשל עבירת איומים.

19. בכל מקרה, לא התרשמתי כי מדובר במקרה חריג ויוצא דופן אשר מצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן וגם לא אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

20. יש לזכור כי העברה לפיקוח אלקטרוני תתאפשר רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף לתנאים מגבילים קשיחים, לרבות הפקדה כספית בשיעור גבוה - כשהתנאים הבסיסיים לכך, לצד היתכנות המעצר באיזוק אלקטרוני, הם המלצה חיובית וחד-משמעית של שירות המבחן; העמדת מפקחים שעליהם ניתן לסמוך; והתרשמות חיובית מהמפקחים הללו על ידי השירות ועל ידי בית המשפט (ראו: בש"פ 2533/20 מדינת ישראל נ' קוסאי ג'רבאן (17/04/2020)), **ואין זה המקרה**.

21. על כן, ובהתאם להוראות הדין ולפסיקה, ראיתי לקבל את עמדת המבקשת וכן את המלצת שירות המבחן.

22. התוצאה היא שאני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

23. החלטה זו מהווה פקודת מעצר.

ניתנה היום, י"ח אייר תשפ"ב, 19 מאי 2022, בהעדר הצדדים.